

Tu, Albă ca zăpada

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mă uit pe geam, iar ninge ca-n povești,
Covorul fin acoperă-n lung strada,
Tu, primăvara mea, pe unde ești?
Te-ai transformat în Albă ca zăpada?

În loc de ghiocei văd doar pitici
Cu săniuțe, îmbrăcați de iarnă,
Gerul pocnește ca un zmeu din bici,
Iar țurțurii se-ntind pe sub lucarnă.

Ies în grădină și te-aștept să vii,
Cu primăvara fac și eu rocada,
Să fiu un prinț ce-ți scrie poezii,
Iar tu să fii doar, Albă ca zăpada.

- În mijlocul pădurii, casa mea
O vei găsi, urmează, deci, povestea
Cu buzele carmin și trup de nea,
Păr abanos, iar versurile-acestea

Te vor conduce pe poteci de gând,
Aici, vei fi uimit, e primăvară,
Au înflorit magnolii de curând
Și timpul s-a oprit... A câta oară

Te chem să-mi fi alături? Un sărut
M-ar deștepta din somn și-ar fi dovada
Că sângele din care m-am născut
A fost al tău. Sunt Albă ca Zăpada.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif